

Życiorys Księdza Profesora Jerzego Bagrowicza

Ks. prof. zw. dr hab. Jerzy Bagrowicz urodził się w 1938 roku w Gogolinie Starej, w powiecie konińskim. Liceum Ogólnokształcące ukończył w Kleczewie w 1956 roku. Po maturze rozpoczął studia w Wyższym Seminarium Duchownym we Włocławku. 24 czerwca 1962 roku otrzymał święcenia kapłańskie, po których podjął pracę duszpasterską w Sieradzu oraz Stawiszynie k. Kalisza. W 1965 roku został skierowany na studia w zakresie pedagogiki i katechetyki do Instytutu Katolickiego w Paryżu, nieotrzymawszy jednak paszportu, rozpoczął studia na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim (1965–1970). Ich zwieńczeniem było uzyskanie tytułu doktora nauk teologicznych na podstawie pracy *Koncepcja katechez historii Kościoła na przykładzie katechetyki polskiej lat 1919–1970*, napisanej pod kierunkiem ks. prof. dr. hab. Piotra Poręby.

W 1969 roku został zatrudniony jako wykładowca pedagogiki i katechetyki w Wyższym Seminarium Duchownym we Włocławku. Do 1972 roku pełnił również obowiązki wychowawcy alumnów tegoż seminarium. W roku akademickim 1972/1973 studiował w Instytucie Katolickim w Paryżu, uczęszczając na wykłady z pedagogiki i katechetyki. Okres ten wykorzystał na odwiedzenie instytutów pedagogiczno-katechetycznych w Strasburgu, Brukseli i Wiedniu. Nawiązanie kontaktu z wybitnym francuskim pedagogiem religii i katechetykiem Josephem Colombem, dyrektorem Centrum Religijnego Kształcenia Dorosłych na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu w Strasburgu, zaowocowało rozpoczęciem gromadzenia materiałów do pracy habilitacyjnej na temat koncepcji wychowania religijnego i katechezy w ujęciu J. Colomba.

Po powrocie do Polski ks. Jerzy Bagrowicz otrzymał propozycję pracy na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Ówczesny biskup włocławski, Jan Zaręba, nie wyraził jednak zgody na jego odejście z Seminarium. W 1975 roku ks. Jerzy Bagrowicz wszedł w skład kolegium redakcyjnego periodyku „Ateneum Kapłańskie”, a w 1978 roku został powołany na stanowisko redaktora naczelnego.

nego tego czasopisma. Funkcję tę pełnił do 1997 roku. W 1974 roku prof. Jan Charytański SJ zaprosił go do grona autorów przygotowujących podręczniki metodyczne do nauki religii *Bóg z nami* (klasy 1–4) i *Katechizm religii katolickiej* (klasy 5–8). Celem realizowanego przez tę grupę programu badawczego było przeniesienie do nauczania religii dorobku Soboru Watykańskiego II. W latach 1978–1986 ks. Jerzy Bagrowicz prowadził wykłady zlecone w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie (Punkt Konsultacyjny w Płocku). W latach 1979–1985 był kilkakrotnie stypendystą w wydawnictwie Kösel-Verlag w Monachium. Jako redaktor „Ateneum Kapłańskiego” nawiązał kontakt z ośrodkami naukowymi w kraju i za granicą, podjął współpracę z międzynarodową organizacją „Pax Christi”, brał udział w kongresach, seminariach i spotkaniach szkoleniowo-formacyjnych dla publicystów i pisarzy w Polsce, Niemczech, Austrii i Włoszech. Współpracował ze środowiskami „Znaku”, „Tygodnika Powszechnego” i „Gościa Niedzielnego”, zamieszczając na łamach tych czasopism liczne artykuły. W 1980 roku był akredytowany przy synodzie biskupów w Rzymie poświęconym rodzinie, natomiast w 1990 roku przy synodzie poświęconym formacji kapłańskiej.

W 1991 roku, podczas urlopu naukowego, ks. Jerzy Bagrowicz przeprowadził kwerendę w Paryżu, Strasburgu i Monachium, która zaowocowała przygotowaniem pracy habilitacyjnej *Uwarunkowania skuteczności katechezy. Studium pastoralno-katechetyczne w oparciu o dorobek Josepha Colomb*. Tytuł doktora habilitowanego otrzymał na Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie (dziś Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego) w 1993 roku. W 1994 roku objął stanowisko adiunkta, a następnie profesora nadzwyczajnego na ATK, kierując katedrą katechetyki fundamentalnej.

W 1996 roku otrzymał etat profesora nadzwyczajnego w Instytucie Pedagogiki Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Od 1997 roku prowadził Zakład Edukacji Chrześcijańskiej w tymże Instytucie, a w 1998 roku utworzył półrocznik naukowy „Paedagogia Christiana”. W prace Instytutu włączał się także, organizując konferencje naukowe i reprezentując środowisko toruńskie podczas Ogólnopolskich Zjazdów Pedagogicznych. W 2001 roku ks. Jerzy Bagrowicz otrzymał tytuł profesora nauk humanistycznych, a w 2003 roku stanowisko profesora zwyczajnego. Od 1997 do 2006 roku był konsultorem Rady ds. Dialogu Konferencji Episkopatu Polski i sekretarzem Komitetu ds. Dialogu z Niewierzącymi, działającego w ramach tejże Rady. W latach 1999–2003 był członkiem Rady Programowej przy Państwowej Komisji Egzaminacyjnej Ministerstwa Edukacji Narodowej. Współpracuje jako ekspert z Komisją Wychowania Episkopatu Polski. Od 1985 roku jest członkiem Włocławskiego, a od 2004 roku także Toruńskiego Towarzystwa Naukowego.

Dnia 1 stycznia 2001 roku został pełnomocnikiem Rektora UMK do tworzenia Wydziału Teologicznego, co rozpoczęło proces organizowania struktur tegoż Wydziału. Od 1 października 2001 roku do 2005 roku pełnił obowiązki pierwszego dziekana Wydziału Teologicznego UMK, kierując równocześnie Zakładem

Katechetyki i Pedagogiki Religii. W 2002 roku został wybrany Przewodniczącym Kolegium Dziekanów Wydziałów Teologicznych Europy Środkowowschodniej. Od 2003 roku jest członkiem Komitetu Nauk Teologicznych przy Polskiej Akademii Nauk. W życie Uniwersytetu i Miasta Torunia włącza się także, organizując od czterech lat Colloquia Torunensia.

Ks. prof. Jerzy Bagrowicz zajmuje się problematyką z zakresu pedagogiki religii i katechetyki, a zwłaszcza uwarunkowaniami przekazu religijnego, humanistycznymi i biblijno-teologicznymi podstawami edukacji religijnej, edukacją religijną młodzieży, wychowaniem do dialogu i tolerancji oraz problematyką z zakresu katechetyki fundamentalnej. Dorobek naukowy ks. prof. Jerzego Bagrowicza obejmuje wiele opracowań naukowych, w tym 5 pozycji książkowych, współautorstwo 6 podręczników, redakcję licznych prac zbiorowych, artykuły i rozprawy w pracach zbiorowych, hasła w *Encyklopedii katolickiej* oraz *Encyklopedii PWN Religia*, artykuły w czasopismach pedagogicznych i teologicznych, redakcję naukową 101 zeszytów dwumiesięcznika naukowo-pastoralnego „Ateneum Kapłańskie”, redakcję 20 tomów periodyku „Paedagogia Christiana”, liczne referaty na sympozjach i konferencjach naukowych, także zagranicznych. W czasie swej drogi naukowej ks. prof. Jerzy Bagrowicz podjął współpracę z Wydziałem Teologicznym Uniwersytetu w Würzburgu, Katedrą Pedagogiki Uniwersytetu w Kassel (Niemcy), Wydziałem Teologicznym Uniwersytetu w Kownie (Litwa), Katedrą Podstaw Pedagogiki Uniwersytetu Salezjańskiego w Rzymie oraz Wydziałem Teologii Ewangelickiej Uniwersytetu Carla Ossietzky’ego w Oldenbugu. Wypromował ok. 250 magistrów teologii i pedagogiki oraz 10 doktorów (6 z pedagogiki i 4 z katechetyki).

Pracę naukową, redakcyjną i publicystyczną ks. prof. Jerzy Bagrowicz łączył zawsze z posługą kapłańską. W latach 1973–2003 był kapelanem Domu Głównego Sióstr Wspólnej Pracy od Maryi Niepokalanej we Włocławku, w latach 1973–1993 – duszpasterzem niewidomych z terenu Włocławka, przez 10 lat opiekował się grupą duszpasterstwa młodych inwalidów narządów ruchu, przygotowując spotkania w Nieszawie i Gdyni oraz organizował spotkania dla pensjonariuszy Domu Pomocy Społecznej w Zakrzewie. W tej posłudze wspierali go alumni Wyższego Seminarium Duchownego we Włocławku i osoby świeckie. Władze Kościelne odznaczyły ks. prof. Jerzego Bagrowicza godnością Prałata Honorowego Jego Świątobliwości oraz Kanonika Gremialnego i Prałata Włocławskiej Kapituły Katedralnej.

Ks. Języ Baprowicz